

ЖИТИЕ НА ПРЕПОДОБНИ СИМЕОН СТЪЛПНИК, ДИВНОГОРЕЦ

Св. Симеон Стълпник, Дивногорец, е наречен така, понеже се подвизавал на стълп – кула и понеже този стълп бил построен на планината, наречена Дивна. Симеон се родил в Антиохия Сирийска в 522 година. Майка му Марта след смъртта на мъжа си, загинал под развалините на своята къща по време на земетресение, възпитавала сина си в гореща любов към Бога, от която било проникнато нейното собствено сърце. И небезплодно се оказала нейното възпитателно въздействие: възприето от младенца, то го превърнало в избран съсъд на Божията благодат.

Когато Симеон бил на пет години, майка му го поверила на светия старец Йоан Стълпник, който се подвизавал в пустинята. Подражавайки му, Симеон пожелал подобен подвиг и скоро надминал своя учител с истинско ангелско търпение. Опитният старец Йоан, боейки се, да не би нежният отрок да изнемогне от непосилния подвиг, съветвал го да не се предава на такъв преждевременен труд. На Симеон, подкрепян свише, продължавал своето молитвено стоене пред Бога. Но не се задоволил той с това състояние.

Минали шест години и той поискал по-висок стълп, за да се отстрани повече от земята. Построили му друг стълп, висок 40 лакти. Като прекарал на него осем години, Симеон по божествено откровение отишъл в Дивна гора, в околностите на Антиохия, и там – на висок хълм – основал обител и стълп върху скала.

При своя монашески подвиг св. Симеон така разпределял времето си: от сутрин до деветия час (IX час по библейското времеизчисление се равнява на 15 часа, т. е. 3 ч. след обед) той се молел, след това се

ЖИТИЯ НА СВЕТИИТЕ

отдавал на четене и писане до залез-слънце, след това пак се молел и без сън стоял на молитва до зори. А на разсъмване той – според житиеписеца – "заповядал на съня като на свой слуга да дойде при него не за дълго, и като подрямвал малко, събуждал се и започвал своя ден".

Младият подвижник получавал свие велики откровения. Той се изпълнил с мъдрост, а народът, който се събирал около стълпа, благоговейно слушал неговите поучения. Стълпникът се отегчавал от своята слава и от честите посещения на народа, затова и поискал да се пресели на Дивна гора като по-усамотено място; но и там народът идвал при него, а той никому не отказвал помощ – с добра дума, с изцеление или с предупреждение. С прозорливост той предсказвал бъдещи събития. Така той предсказал смъртта на антиохийския архиепископ и земетресението, което разрушило Антиохия.

Св. Симеон приел по откровение свие свещенически сан на 33 години от селевкийския епископ Дионисий, макар по-рано да отказвал тази чест. Светителят го завел в църква, там го посветил в свещенически чин и с пеене на псалми отново бил изведен на стълпа, на който преподобни Симеон в продължение на 70 години непрекъснато извършвал своя велик подвиг до блажената си смърт в 596 година.

© Жития на светиците. Синодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит д-р Атанасий (Бончев).